ל) ב"ב קעו. קדושין יג:,
 5"ל לגביה וכן לקמן,
 ג) דחלי חמש ל"ק, ד) נ"ל הרכל למימר, ד) נמלל ממה

צ"ק, ו) ל"ק מ"ז, ז) אית ליה

דרב פפא ולית כו' ל"ק,

. ת) [כלום הס"ד ומה"ד זכו ו) [כנום הפ״ד ותה״ד זכר נקבה אין לכהן כלום כל״ל], ע) נ״א ליתא תיבת ע״כ,

בג א מיי׳ פי״א מהל׳ מלוה

יו. ב [מיי' שם טוש"ע ח"מ סי' לט סעי א וסי׳ היא סעי׳

לן: מויה פייש מהלי בד ג מיי פייש מהלי בכורים הלי כא ניהלי כב כג] סמג עשין קמד טוש"ע י"ד סי׳ שה סעיף :15

שם הלכה כד כז כחן טוש"ע שם סעיף

שימה מקובצת

לן דאמר. עיין (קדושין דף יג ודף כע): מן עשרה זין ל) לזה עשרה זין לזה ותיבת זוו נמחק וכצ"ל לקמן: גן דלקוחות אלמא חמש אות ו' נמחק: ד] אסיפא ר' יהודה אומר נתחייבו: פו תי׳ להו גריס: תן אחד מהם: ען אין גריט: מן אווז מהם: מן אין כאן לכהן: ין שלשים יום אם: יפון נתנו אינם: יפון הנכסים דהא ר"מ נמי נתחייבו הנכסים אית ליה מאחר: יגון הכהן ואפילו לר": ידן עשרה זין עשרה זין דהיינו: טון פלגא דירושה קאמר: טון מעשרה נמי אלא: יון דהוי להו חמש: ידן יהודה אי אית: יען כולהו ואי אית ליה דרב פפא לית ליה דרב אסי תי׳ א"נ ל"ש: כן מחבירו כגון **ככ**ן חמש ולא חצי חמש ולא דמי כו' דמסקינז במרובה אפי׳: כנו רמי רחמנא עליה: אפיי: גגן רמי רחמנא עליה:

לד] תי' נמי נמחק:

לס] אוחזין מיהו הכא ניחא:

לס] צריך למצוא שום:

לז] בתרוייהו הכא ולקמן : פלוגתא

א) עי' מוסף הערוך ערך זין

רבינו גרשום

כגון ה' סלעים של בכור: ר' מאיר סבר ה' סלעים הוא דבעי למיהב לכהן ולא . חצי ה' להכי קאמר ר' מאיר חלקו פטורין דקא הוו מחצה לקוחות ולא כי חלקו סבר חמש ואפי׳ . חצי חמש: אי הכי. דלאחר חצי חמש: אי הכי. דלאחר ל' קא מיירי נתחייב גברא מיבעי ליה: עשרה זוז לזה ועשרה זוז לזה. דהיינו כ' זוז שהן ה' סלעים: אי הכי. ה' ואפי' חצי ה' וכיוז דפחות מה' מצי ה' וכיון דפחות מה' מצי יהיב חצי לאו דוקא הוא אלא ואפי' פחות מחצי: אי הכי. דאפי' חצי ה' מאי איריא עשרה זוז: אלא מאי איריא עשרה זוו: אלא פשיטא עשרה זוו דירושה לכל אחד וה' סלעים ניגבין מהן מירושתן אלמא דה' מדא חצי ה' סבירא ליה לר' יהודה: בדר' אסי ורב פפא קמיפלגי כלומר אי תרויהו סבירא להו דרב פפא פליגי בדרב אסי דאי סברי גרב אסי דאמר האחין שחלקו מחצה יורשין . ומחצה לקוחות פליגי בדרב פפא דר' מאיר סבר כרב פפא דמלוה על פה אינו

דרבי מאיר סבר חמש. יכן ולא דמי לחמשה נקר דמסקינן (ב"ק דף עא:) אפילו חמשה חלאי בקר אמר רחמנא דתשלומין נינהו ויש לו לשלם מה שהוא חייב אבל הכא מצות חמש סלעים כם רחמנא רמי עליה ולא מקיימא בפחות מחמש אע"פ

שיכול לשלם לעשרה כהנים בזה אחר זה לא דמי הכא דלא משמעבד אלא לאו ככתובה בשטר דמיא ודכולי עלמא אית נחלי חמש: ואם לשני בהנים נתן להו דרב פפא 🕫 לדאמר רב פפא ממלוה על אין יכול להוציא מידם. וח"ת כיון פה גובה מן היורשין יואינו גובה מן הלקוחות דאם לא נתן אין זקוק ליתן השתא והכא בחמש ולא בחצי חמש קמיפלגי דר"מ נמי דנתן ליו נמי ליהוי כתקפו כהן סבר חמש ולא חצי חמש ור' יהודה סבר דמוליאין מידו כדאמר בפרק שנים חמש ואפי' חצי חמש אי הכי רבי יהודה אוחזין (ב"מ דף ו:) ^{להן} והכא ניחא אומר נתחייבו נכסים 6 נתחייב גברא מיבעי טפי דאין יודע ממי להוליא אבל ליה ועוד תניא ר' יהודה אומר האחין שחלקו לקמן קשה טפי גבי מת ביום שלשים דקחמר ר' עקיבח חם נתן לח יטול אם יש עשרה פ זוז לזה ועשרה זוז לזה חייבין ואם לא נתן לא יתן דכיון דאם לא ואם לאו פטורין מאי עשרה זוז לזה ועשרה נתן לא יתן השתא נמי כשנתן ליהוי זוז לזה אילימא בין דירושה בין דלקוחות כתקפו כהן וי"ל כיון דמתחלה נותן לו ם וחמש ואפילו חצי חמש אי הכי מאי איריא בתורת מתנות כהונה אע"פ שאח"כ עשרה אפילו בציר מעשרה נמי אלא פשיטא נתגלה שאם לא נטל לא היה ראוי עשרה זוז דירושה לזה ועשרה זוז דירושה ליטלו מספק לא אמרינן מוליאין מידו וכן ההוא דבא באמצע החדש לזה אלמא חמש ולא חצי חמש סבירא ליה בסוף השואל (כ"מ דף קב:) דאע"ג דבתחלת החדש כולו למשכיר לא אלא דכולי עלמא חמש ולא חצי חמש והכא בדרב אםי ורב פפא קמיפלגי ואיכא דמתני מדמינן ליה לתקפו כהן: אם נתנו ליה אסיפא זו נתחייבו הנכסים דמית האב עד שלא חלקו בו'. לריך יו שום אימת אילימא דמית לאחר שלשים מכלל לריכותא אמאי קתני בתרוייהו דר"מ סבר כי חלקו פטורין הא אישתעבדי כין פלוגתא דר"מ ורבי יהודה:

יו להו נכסי אלא בתוך שלשים כי חלקו אמאי ה"מ מחייב ר' יהודה ליזיל לגבי האי לידחייה וגבי האי ולידחייה א"ר ירמיה זאת אומרת שני יוסף בן שמעון שהיו בעיר אחת ולקח אחד מהם שדה מחבירו בעל חוב גובה ממנו ראמר ליה אי בדידך מסיקנא מנתא דידך קא שקילנא ואי בחברך יו מסיקנא משתעבדא לי מקמי דידך אמר רבא מכדי נכסוהי דבר איניש אינון ערבין ביה וכולה כלישנא קמא יו: מתני' ישתי נשים שלא בכרו וילדו שני זכרים נותן י' סלעים לכהן מת אחד מהן בתוך שלשים יום אם לכהן אחר נתן יחזיר לו חמש סלעים ואם לשני כהנים נתן אינו יכול להוציא מידם זכר ונקבה או שני זכרים ונקבה נותן חמש סלעים לכהן שתי נקבות וזכר או שני זכרים ושתי נקבות אין כאן לכהן כלום: יאחת בכרה ואחת שלא בכרה וילדו שני זכרים נותן חמש סלעים לכהן מת אחד ₪ מהן בתוך שלשים יום האב פמור מת האב והבנים קיימים ר"מ אומר אם נתנו עד שלא חלקו נתנו ואם לאו פטורין ר' יהודה אומר נתחייבו נכסים זכר ונקבה אין 🕫 יו לכהן כלום "שתי נשים של שני אנשים שלא בכרו וילדו ב' זכרים זה נותן חמש סלעים לכהן וזה נותן חמש סלעים 🕨 מת אחד מהם בתוך שלשים ז אם לכהן אחר נתנו יחזיר להם חמש סלעים אם לשני כהנים נתנו יש אינן יכולין להוציא מידם זכר ונקבה האבות פטורין והבן חייב לפדות את עצמו שתי נקבות וזכר או שתי נקבות ושני זכרים אין כאן לכהן כלום אחת בכרה ואחת שלא בכרה של שני אנשים וילדו שני זכרים זה שלא בכרה אשתו נותן חמש סלעים לכהן זכר ונקבה אין כאן לכהן כלום: גמ' מ"ש שני כהגים ראזיל לגבי האי ומרחי ליה ואזיל לגבי האי ומרחי ליה כהן אחר נמי ליזיל סלגבי האי ולידחייה וליזיל לגבי האי ולידחייה אמר שמואל

בבא ברירה דקמחייב להו ר׳ יהודה: כלישלא קמא. יאו אלא בדרב אסי ורב פפא פליגי: ברתבר׳ שפי נשים. של אחד: וילדו ב׳ זכרים. במחבא שנתערבו: אם לכהן אחד נחן. האב פדיון שניהם יחזיר לו ה' סלעים הואיל ומת בחוך ל' ואיגלאי מילתא דנפל הוא ושלא כדיו שקל: אין יכול להוציא מידם. דכל חד וחד מדחי ליה ואומר הריני מחזיק בם בשביל פדיון החי: או שני זכרים ונקבה. ילדו הנשים שלו במחבא נותן ה׳ סלעים לכהן דממה נפשך חד הוי בכור אם האחת ילדה שני זכרים הראשון בכור ואם האחת ילדה זכר ונקבה נמלא שחבירתה

ילדה זכר לבדו והוא בכור ואותו שעם הנקבה פטור שמא נקבה ינאת ראשון והמוליא מחבירו עליו הראיה: אין כאן לכהן כלום. דאיכא למימר הנקבות יצאו תחלה ואין כאן בכור: האב פטור. דמצי למימר בן המבכרת מת: נחנו עד שלא חלקו כו. כדין אותו של מעלה נע"אן משום דרב אסי ורב פפא: זכר ונקבה. יש לומר אותה שלא בכרה ילדה הנקבה ואין כאן בכור: מס

אחד מהם. מן הוולדות יחזיר להם חמשה סלעים ויחלקו שני האבות: ואין יכולין להוליא. דכל חד וחד אומר אני מחזיק בם בשביל החי דאותו שנתן לי בשבילו לא מת וכל המוליא מחבירו ידו על התחתונה: האבות פטורין. דכל חד וחד אומר לו לכהן הנקבה שלי היא: **והבן חייב לפדוח אם עצמו.** דמכל מקום בכור הוא: ש**סי נקבוח וזכר.** יש לומר האחת ילדה נקבה ושנית זכר

ונקבה וילחה נקבה תחלה הלכך אין כאן לכהן כלוס^{ה)} דיש לומר המבכרת ילדה הנקבה ^{ט)} ע"כ וכן ב' זכרים ושתי נקבות: גבו' כהן אחד נמי. ומב' אבות שקל כי אזיל לגביה האי אב לידחייה כהן ולימא לא שלך מת אלא של חבירך ולאו בעל דברים דידי את:

כגון פדיון הבן ה' סלעים דוכי ליה רחמנא לכהן: ולא חלי חמש. הלכך פטורין דכיון דחלקו הוה ליה מחלה לקוחות ולא אישתאר ירושה אלא ב׳ סלעים ופלגא ומפלגא דלקוחות לא שקיל איהו מידי דמלוה על פה לא גביא מלקוחות: ואפילו חלי חמש. ושקיל ההוא פלגא דהוי ירושה: אי הכי. דלר׳ יהודה פלגא הוא דשקיל נתחייבו

הנכסים בתמיה: חייב גברא מיבעי

דהיינו ב' סלעים ופלגא: אילימא

בין חלק הירושה בין חלק הלקוחות.

והא דקתני חייבין פלגא שון דחמשה

האמר דהא אמרת דכולי עלמא

אית להו דרב אסי ורב פפא ושמעינו

מינה דחמש ואפילו חלי חמש: אפילו

בציר מעשרהשוו . אלא שמונה

דלא מטי לכהן אלא ב׳ סלעים שקיל

להו דהואיל ושקיל כהן בציר מחמש

כל מה דמיתרמי ליה שקיל דהא

דאמרי׳ חלי חמש (ס) ה״ה לרבות

חמש ושליש חמש ואמאי קתני אם

לאו פטורין: אלא פשיטא וי (ודוקא)

י זוו דירושה. לכל חד וחד לבר

מפלגא דלקוחות דהוי יו חמש סלעים

דירושה: והכת. במתניתין בדרב

אסי או בדרב פפא פליגי דר"מ אית

ליה דרב אסי ורב פפא הואיל דבין

הכל אין שם אלא חמש לא שקיל מידי

דחמש ולא חלי חמש ור' יהודה

יתו אית ליה דרב אסי דפלגא הוי

לקוחות ולית ליה דרב פפא אלא

סבירא ליה דמלוה על פה גובה מז

הלקוחות ושקיל כולהו יש א"נ (ו) ליתי

ליה דרב אסי אלא כולהו הוי ירושה

ושקיל כולה. והשתא דהכי ס"ל מוקמינן

לה לברייתה הם יש שם י' זוו לזה

וי׳ זוו לזה בין הכל חייבין לתת כל הנכסים ואם לאו דבין הכל ליכא חמש פטורין דחמש ולא חלי חמש:

איכא דמתני לה לכולה הך שמעחא

אסיפא. דמתניתין דמילתיה דרבי

יהודה: ולקח אחד מהם שדה

מהבירו. (ו) כן הכא נמי דסבירא

לן האחין שחלקו לקוחות הן דאין

ליה גרסינן ולא גרסינן נתחייב. הנהות הב"ח כלומר הכי איבעי ליה למיתנא רבי (א) גמ' נתחייבו נכסים חייב גברא: (ב) שם במשנה ר' יחודה וכו' אין כאן לכהן: יהודה אומר חייבין שאינן פטורין לגמרי כדאמרי׳ בי אלא חלי חמש מיהא מיחייבי ולא שייך למיתני נתחייבו (ג) שם חמש סלעים לכהן יוח: (ד) רש"י ד"ה חייב וכו' הנכסים (ד) ים (דאית ליה) די מאחר נתחייבו הנכסים מאחר נתחייבו הנכסים מאחר דאית ליה שלאחר: (ה) ד"ה אפי' בליר וכו' חלי חמש לאו שלאחר שלשים מת אלא בשביל החלוקה שחלקו ונעשו לקוחות הפסיד דוקא דה"ה לרביע חמש: הכהן ים לר׳ יהודה גופיה ממהם שנתחייבו הנכסים הפסיד מחלה: החתים שחלהו. ושניהם ספה בכורות: עשרה ידו זוו לוה ועשרה זוו לוה.

ה והכל וכו' ל"ג אית ליה דרב פפא ודית פס דרב אסי: (1) ר"ה ולקח וכו' מחבירו כו' והכא גמי סבירא ליה האחין: גובה מן הלקוחות להכי קאמר חלקו פטורין היכא רזיכא אלא זה סלעים דחמש אמר רחמנא ולא חצי ה'. ור' יהודה לית ליה דרב פפא דאפי' מן הלקוחות נגבין דנתחייבו נכסים. ואי . תרוויהו סברי לה כרב פפא יאמר מלוה ע״פ אינה גובה ראמר מלוה ע״פ י אמו מלחה ע"פ אינה גובה מן הלקוחות פליגי בדרב אסי דר"י לא סבר כרב אסי אלא כולהו יורשין . נינהו וכולהו ה׳ סלעים מצי למיגבי דנתחייבו נכסים: ממנו דאמר ליה אי בדידר . כו׳. הם הכי נמי אמר כהז כר. הם הכי נמי אמר כהן לכל חד מהני אחין אי את בכור מנתא דידך שקילנא. ואי אחוך בכור משעבדי לי נכסי מיקמי דידך: אמר רבא מכדי ניכסיה כר. וכולהי קשייתא דאקשינן ברישא עד אי הכי בתרא

ורב פפא קא מיפלגי: שתי נשים. של ב' אנשים שלא בכרו וילדו ב׳ זכרים שלא בכרו וילדו ב' זכרים נתערבו זה נותן כו': אינן יכולין להוציא מידו. דמצו למידחינהו דכל חד וחד אמר פדיון דחי תפיסנא: יכר ונקבה ונתערבו. האבות זכו ונקבורובונים בתייבות פטורין דכל חד מצי אמר נקבה דידי היא אבל הבן זכר ונקבה ואחת נקבה או כל אחת זכר ונקבה: וילדו ב׳ זכרים. ונתערבו זה שלא ב׳ זכרה אשתו כיון דילדה זכר אע"ג דלא ידע הי ניהו נותן ה' סלעים לכהן: . לדו זכר ונקבה. ונתערבו אין כאן לכהן כלום דשמא דההיא דביכרה ילדה נקבה: מאי שנא ב' כהנים. דאינו שנא כהן א' דמחזיר. כהן , אחד נמי מצי מדחי כל חד וחד דמצי אמר לכל חד וחד